

osv., naar de skulle have deres Sammenkomster. Men dette Raisonnement kan ikke gøres gældende over for Officersforeningen paa Bornholm; thi, saa vidt jeg kan se af de Anmærkninger, der ledsage Finanslovforslaget, om de Lønninger, der ydes Officererne ved Bornholms Væbning, er der ikke flere end 11 tjenstgørende Officerer derovre, nemlig 1 Oberst, 1 Oberstløjtnant, 7 Kaptajner, 1 Ritmester og 1 Løjtnant. Der er rigtignok desuden 3 Reserveløjtnanter, men de indkaldes kun til 14 Dages Tjeneste en Gang om Aaret. Men selv om alle disse tjenstgørende Officerer ere Medlemmer af Foreningen, og selv om de alle give Møde ved de Sammenkomster, de have, kunne de dog ikke blive mere end til 3 L'hombreparter, og i Reglen have vel Medlemmerne selv saa store Stuer, at der kan rummes saa mange. Man behøver derfor ikke at give dem nogen Hjælp til Leje af Lokaler. Jeg antager, at Officersforeningen paa Bornholm og andre Officersforeninger i Reglen som Formaal have Afholdelsen af selskabelige Sammenkomster, hvad jeg i og for sig finder meget rimeligt; derimod finder jeg det ikke rimeligt, at Staten giver Tilskud til saadanne Sammenkomster. Med Hensyn til Officersforeningen paa Bornholm staar der ogsaa i Anmærkningerne til Finansloven om denne Forening, at dens Opgave *blandt andet* gaar ud paa ved Foredrag, Tidsskrifter og Bøger at bidrage til den militære Udvikling og Oplysning. Disse Ord „*blandt andet*“ viser, at dette ikke er Hovedsagen for dem. Det selskabelige kan derfor godt være Hovedsagen, og selv om man ogsaa vil tage Hensyn til det underordnede, der anføres her, nemlig „at bidrage til den militære Udvikling og Oplysning“, da vil jeg ogsaa nødig være med til, at Staten skal give noget til den militære Udvikling. Havde det endda været den militære Indskrænkning, vilde jeg hellere have været med til at give et saadant Bidrag. Og med Hensyn til at udbrede militær Oplysning, ja, da har der jo før været Officerer, som rejste ud og udbredte militær Oplysning, og det kan jo være, vi nu skulle have det samme igen, men medens de militære før rejste rundt og holdt Foredrag paa Krøstuerne, kan det jo være, at vi nu skulle have dem til at holde Foredrag paa vore Højskoler. Men de, der før rejste omkring paa dette Ærinde, fik ikke noget Tilskud fra Staten dertil, og jeg haaber heller ikke, at de militære, som nu skulle til at rejse rundt og udbrede militær Oplysning paa vore

Højskoler, skulle faa et saadant, og jeg finder heller ikke nogen Grund til at yde Tilskud til Bornholms Officersforening for at udbrede saadan Oplysning. Jeg vil derfor fraraade denne Bevilling og kan ikke andet end stemme for det Ændringsforslag, der er opført paa Ændringsforslagslisten under Nr. 161, og som gaar ud paa at stryge Bevillingen til Bornholms Officersforening. Det blev i Gaar omtalt af den højtærede Ordfører, at man havde nægtet Bevillingen til Lærere ved de Sangøvelser, som skulde foretages i Hæren. Jeg finder det meget rigtigt at nægte denne Bevilling, og jeg foreslog det samme ved Finanslovens første Behandling. Jeg mener, at disse Sangøvelser kun bør finde Sted inden for Tjenestetiden, og jeg finder derfor ikke, der kan være nogen Anledning til at give de Lærere, som skulde lede Øvelserne, noget ekstra Honorar derfor. Med Hensyn til Anskaffelsen af Sangbøger til Hæren skal jeg sige, at jeg nød den ufortjente Ære, at disse Sangbøger i Korrekturaftryk bleve tilstillede mig med Anmodning om at gennemse dem, inden de bleve tilstillede Finansudvalgets Medlemmer, og jeg kan sige, at jeg ved at gennemse Bogen ikke fandt nogen Sang deri, som kan kaldes umoralsk; det var ikke af den Slags Sange som de, jeg fremdrog ved Finanslovens 1ste Behandling, og som fandtes i Officersforeningens Sangbog. Jeg kan derfor godt gaa med til Bevillingen til de foreslaaede Sangbøgers Anskaffelse, skønt jeg mener, at vi have Sangbøger nok, som vi kunde have uddelt til Hærens Mandskab, og at vi altsaa godt kunde have undværet denne; men, som sagt, jeg skal ikke stemme imod denne Bevilling.

Wagner: Til det Afsnit af Krigsministeriets Budget, der findes paa § 26, skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Vi fik at vide i Gaar og kendte allerede af Betænkningen, at det, som for Flertallet har været det afgørende ved Behandlingen af dette Afsnit, var at forholde sig paa saa vidt mulig samme Maade som i Fjor, og dette er jo ogsaa lykkedes Flertallet, idet man har bevilget saa godt som nøjagtig det samme Beløb som i Fjor, i alt tror jeg 1000 Kr. mere. Hertil er der alligevel at bemærke, at i Fjor kom der ind paa Finanslovens § 26, som Oversigten over Pengebevillingerne udviser, et Beløb af 780,000 Kr. til Opførelse af et Hospital for Hær og Flaade. Dette har Ordføreren ganske ladet ude af sin Beregning, og egentlig finder jeg denne Udeladelse temmelig berettiget; thi jeg